



Kampen

Sriken medlemsblad för O.K. Viljan pris: 250

Anmälan.
oooooooooooooooooooo

Ja detta är klubbens första medlemsblad. Kampen i En tidning som vill söka dra sitt strå till den stack som skall driva Viljan igenom. Sammanhållningen och Kamratskapet.

Vårsolen kom och lärkorna började sjunga och Stjärnan beslöt sig för att ha sin första träningsorientering. Under denna röra föddes Kampen. Det var en yster fåle som genast började sparka omkring sig inom den trängre orienteringskretsen och fordra foder. Men så kom snön och de som skulle fordra ~~den~~ foro ut och åkte snidor istället. Överste hästskötaren och "redaktören" placerades ute på landet i en liten stuga, för att där under en natt söka snickra ihop det hela. -(Detta skall föreställa en ursäkt för innehållet.)

Vi hoppas dock att få återkomma många gånger med både Vårkampen, Midsommerskampen, Höstkampen, Nattkampen m.fl.

Förtjänsten på dragaren går osvkortat till Viljan. O, ljuva tankel Tänk om denna fåle kan springa in så mycket att vi få råd att sända ett lag till D.H. i budkavel. Sällsammansresa bör ju kunna ordnas tillsammans med Stjärnan, som sänder två lag.

Alltså på återseende och
var så god
R e d.

Jag är ett ensamt litet troll
som lufsar kring i skogen
och gnolar på en stump i moll -
från näcken visst jag tog'en.

Bland lingonr is och ormbunksblad
jag sakteliga vankar,
är ofta sorgsen, sällan glad
och mest jag går i tankar.

Så många gånger har jag sett
i drömmen en kontroll
tills att jag mistat sans och vett
och gått åt annat håll.

Jag är ett ensamt litet troll -
att jag ej hittar någe'
det spelar en så liten roll
blott jag hinner hem med tåge'.

A B C - - -

Ella kan ju här ej få vara me'
tur är det för den som skrivet de'.

Broddar finns en helan hop
vinner gör dom allihop.

Calle Nilsson i timal i skogen kan kila
häromda'n fick han i Högsby dock på mattan vila.

Danielsson ville ej flyget ha
man sa' han på backen bör va'.

Edbergs saklighet gör en så rörd
måtte hans stämma i styret bli hörd.

Frisksportarkillar det har vi ett par tre
flera det kommer, var säker på de.

Göransson tillhör bland annat dessa killar
som träning och grönsaker gillar.

Harald Grundström vid Abboda var väldigt bra
en stuga åt Viljan han nog skaffar en dag.

I var går nu direkt upp i eliten
fast ännu han nog kan kallas för liten.

Jordgubben är en av de få stora profeter,
som ser rätt i allt vad som Viljor heter.

Kurt är killen, som med verklig iver
i skog och på möte sin vilja genondriver.

Lalla en söndag Blomberg fick se
hemnade så på plats nummer tre.

Masar ha vi tvenne som Adolfsson heta
de tröttna aldrig på att gå omkring och leta.

Nilsons Bengt går med skvaller till vår tidning
klän gärna om du får nå'n galning

Olof Löfkvist tycks gå in för nattströkan
tränar hos fjällan tre kvällar i veckan.

Pelle och Olle föra klubbens kortregister
Olle är glader, men Pegon är bister.

Quo vadis, o Slarven, vår forne idol
du kommer ju alltid så sent i mål?

Renbe rgs hade nog ett himla bråk de,
men segern klarades galant av våran Åke.

S parkklubbens medel Karl-Erik har.
Uschla dem som spar i

Tusse vart medlemskort snabbt tryckte till.
Tusse är bra, säga vad ni vill.

Utan tur väl Pelle med det glada humöret
nog ej kommit upp sig så i smöret.

Vaste i orientering är van
till och med tjejen har han utanför stan.

Yngve Andersson ju också i skogen är van
lär ha huggit ved för tjugo kronor om dan.

Åke med kompass i hand
plöjer säkert, sakta fram.

Älvor ha vi några stycken.
huru många skall i vår stå rycken?

Önskar någon mera komma in
var vänlig - ring.

ooo 000 ooo

Vår lille Lalla i skogen gick
rosor på kind och kompass i fick
stultar omkring i skogen en da',
undrar var Åke kan va'.
Finner han så en kär gammal vän
kommer på det viset hem igen.

ooo 000 ooo

.....
V I L J O R I
MELCHORS

Vi ha ständigt i lager: Kartor och jordglober.
Kompasser och almanackor
Kartfodral och sjökort

MELCHORS
bokhandel tel. 9 & 62.

Vart skall du?

En nu nästan "klassisk" historia får inleda den här spalten. I en av Gilles första tävlingar mötte han i skogen en grabb. "Vart skall du?" frågade Gille. "Till tredje," blev svaret. "Det skall jag också", sa Gille. "Då hänger jag med", flåsade grabben tydligt lättad. Efter en god stund och efter en stunds letande kom de fram till andra kontrollen, dit Gille skulle och där grabben varit någon halvtimma tidigare. "När var jag ju varit förut", stönade grabben besviket, "jag skulle ju till tredje". "Det skall jag också, det är bara till att fortsätta", svarade Gille med en flott gest.

oooooooooooo

Jordgubben mötte en gång i skogen ljushuvudet Karl -Gustaf, han som i höstas sprang genom sju kyrksocknar och härfint strök förbi Kråksmåla kyrka. Vart skall du? - Till tredje! - Det skall jag också, men du springer fel, du är nog för grön för det här, barnunge. Följ med mej skall jag visa dej. - Karl-Gustaf litade förstas fullt och fast på sin gamle farbror och följde med. Då de sprungit i över en timme och inte hittat någon kontroll vände sig Jordgubben om och sa: "Ja, du var nog rätt, för nu ha vi sprungit bort oss. Det är nog bäst vi bryter om vi skall hinna hem med tåget."

oooooooooooo

Vid Hjortedorienteringen kommer Seg rdahl in i målet, dödstrött, sätter sig på en stubbe och säger: "Och det här ger man sig på fullt frivilligt!"

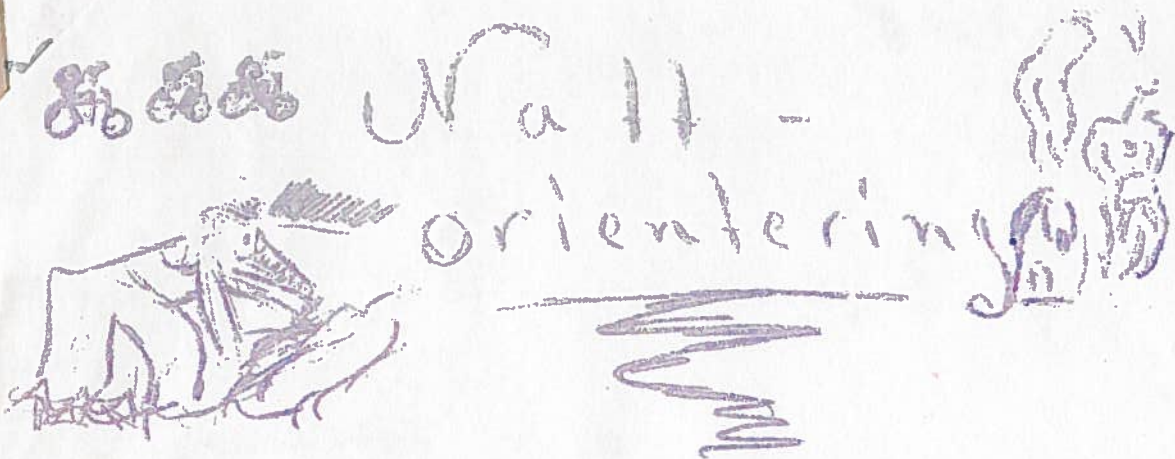
oooooooooooo

Gunnar Adolfsson, skattemasen och storljugaren, träffade en gång på ett gäng, som satt i skogen och brassade käk. - När han sedan kom i mål efter att ha brutit tävlingen frågade man om orsaken. -Hittade inte andra, -hette det. "Nej, jag förstår det", tillade en, som varit kontrollant, "vi fingo lov att flytta undan spritösket för att du inte skulle springa direkt i det".

oooooooooooo

Erlandsson hade börjat finsökandet efter en kontroll då han ett hundratal meter framför sig fick se Karl-Erik Lundberg och ett par andra storstjärnor. Han hann inte fram förrän de voro borta, men men på en stubbe i närheten satt en söt och oskuldsfull liten junior från P-vik och vilade sig. "Såg du varifrån de kommo", stönade Erlandsson. "De kom väl från kontrollen på andra sidan berget", svarade grabben och pekade på ett högt berg i öster. Men då hade Erlandsson redan börjat klättrandet. Han skulle över och det kvickt för nu hade han sin chans. Karl-Erik startade minst tio minuter före. - När vi hade blivit uppdelade i spaningspatruller och utrustats med visselpipor kom en bruten man i mål, och bad ett i enrum få tala vid en junior från Påskalla. Men då hade denne redan cyklat hem.

oooooooooooo



Samling å Stora Torget kl. 16.00 hade det stått i tidningarna. Alltså kom jag dit kl. 16.18 så jag slapp att stå och vänta. S.k. taktik, inläres med åren. Ja, så började så sökandet efter lämpligt omklädningsrum, beläget i stadens utkant. - Vi -hm-"rävar", som i reckotal diskuterat problemet vid Einars kiosk visste ju redan att det var Rödsle. Således togo vi småpojarna med oss och cyklade dit. Och vilket omklädningsrum! I två våningar med fruntimmer och all t. För att åtminstone någon gång få vara i toppen rusade en hel del upp på andra våningen. Å nedre botten började en hop resande i pressor packa upp sitt lager av olikfärgade klänningstyger. Kamferdoften spred sig och det kändes hemtrevligt. Den nyinköpta blinkfyren avprovades och så voro vi färdiga för avkylning. För att göra botaniseringen så lyckad som möjligt plockades vi upp på ett lastbilsflak, som med vidhängande motor och chafför for till Svalliden. Det lär ju finnas liljor och blommor där? Där natten var som svartast stannade bilen. Vid våra maglampors sken hade vi funnit att vi befunno oss vid en milstolpe i vår historia. Och så var det bara att taga farväl av sina gamla bekanta och ge sig ut i mörkret. "Första" var vid gölen. -Hm.-Ja det kunde jag ju tänkt mig. Så dumt att jag inte sprang den där stigen upp och luktade på torpet i norr när jag stod och väntade. - Via en gångstig, en sjöspets och litet tur kom jag till ett torp stax söder om kontrollen. När jag glad i hågen och med råg i ryggen kommer rusande får jag se Brodd med bihang komma i full speed åt motsatt håll. De måste ha sett den röda lyktan. Men varför springer de åt det hållet?? Är det inte kontrollen det där söta lilla rara skenet där nere?? -Det kan väl inte vara nej det kan det väl inte vara. För tusan det är väl inte infartssignalen i Forshult. Vem fasen vill träffa Johansson nu!!!? Efter att försiktigt ha smugit mig fram till ljuset, som katten kring en het gröt ger jag upp ett tyst glädjetjut. Det är ju kontrollen. -Men troligen förkände jag mig. Vägleda av mitt tjut kommo fyra men ned till kontrollen samtidigt. "Nästa" var en göl norrut. Det var bara att rusa så att man kom ut på vägen. Efter en stund fick jag se vägen ligga framför mig som ett brett bälte. Det var bara att hoppa ut på den. Jag hoppade... Efter att ha smugit några meter kom jag upp på andra sidan och andra kontrollen lyste snart emot mej. Till "tredje" en inäga i nordost gälde det att följa bäcken till två torp. Det enda riktiga å ett sådant fall är att springa mitt i bäcken. Väcker och vägar tecknas lika på kartan för den skull. Strax före kontrollen, mitt inne bland enbuskarna mötte jag jordgubben. "Har du sett én" - "Nää"! Ska' du me' då?" - "Nej du gosse det där är gammal", svarade jag och sprang ner till ljuset. Och där stod Slarven och Arne och hade cyklarna med sig, som väl var för dom. Så långt ute i skogen hade de inte varit på länge. "Målet" det efterlängta målet med plättar och sylt det var i Döderhult. Efter tjugo minuters irrande kom jag fram till en gård. En stor och vacker gård med uthus och allt.